

Stockholm den 13 augusti 2026

R-2026/1290

Till Finansdepartementet
Fi2026/01196

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 25 maj 2026 beretts tillfälle att yttra sig över promemorian Skattskyldighet för samriskföretag och dess dotterföretag.

Sammanfattning

Advokatsamfundet har inget att erinra mot syftet med de föreslagna ändringarna. Advokatsamfundet ser positivt på att den svenska regleringen av nationell tilläggsskatt föreslås anpassas i syfte att möjliggöra avsedd safe harbour-effekt i andra staters tilläggsskattesystem, särskilt såvitt avser samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag som hör hemma i Sverige.

Advokatsamfundet konstaterar samtidigt att förslaget rör ett mycket tekniskt regelkomplex, vars närmare skattemässiga och beräkningstekniska detaljer delvis faller utanför Advokatsamfundets huvudsakliga kompetensområde i remissförfaranden. Mot denna bakgrund begränsar Advokatsamfundet sitt yttrande till vissa övergripande rättssäkerhets- och tillämpningsfrågor som förslaget aktualiserar.

Advokatsamfundet vill särskilt uppmärksamma behovet av ytterligare analys och förtydliganden i fråga om varför beskattningsår 2024 lämnas utanför den föreslagna retroaktiva valmöjligheten, hur valet om retroaktiv tillämpning ska göras och dokumenteras samt hur övriga delägares intressen i ett samriskföretag ska beaktas och skyddas.

Synpunkter

Ikraftträdande beskattningsår 2024 och retroaktiv tillämpning

Promemorian identifierar att den nuvarande svenska ordningen kan medföra att svensk nationell tilläggsskatt inte omfattas av andra staters förenklingsregel för nationell tilläggsskatt i fråga om samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag. Skälet är att skattskyldigheten för det tilläggsskattebelopp som avser sådana företag enligt nuvarande regler är placerad på en svensk koncernenhet, och inte på samriskföretaget eller dess dotterföretag självt. Detta kan enligt promemorian leda till att förenklingsregeln inte får tillämpas i andra stater såvitt avser dessa företag, den s.k. switch-off-effekten. Följden kan bli att hela tilläggsskattebeloppet tas ut i Sverige, samtidigt som en koncernenhet i en annan stat kan bli skattskyldig för sin andel enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln i den andra staten.

Enligt förslaget ska de nya bestämmelserna som huvudregel tillämpas för beskattningsår som börjar efter den 28 februari 2027. Det föreslås också en frivillig retroaktiv tillämpning för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2024. Beskattningsår som börjar efter den 31 december 2023, i praktiken kalenderåret 2024 för företag med kalenderår som räkenskapsår, omfattas däremot inte. Advokatsamfundet har förståelse för att den föreslagna retroaktiva tillämpningen har avgränsats till beskattningsår som börjar efter den 31 december 2024. Detta eftersom beskattningsår 2025, med den föreslagna ikraftträdandetidpunkten, kan hanteras inom ramen för ett kommande registrerings- och deklarationsförfarande. Detta ändrar dock inte att behandlingen av beskattningsår 2024 bör klargöras.

Advokatsamfundet noterar att promemorian anger att de föreslagna ändringarna baseras på administrativa riktlinjer som beslutades 2023 och att sådana riktlinjer kan ha beaktats i andra staters lagstiftning från en tidigare tidpunkt. Samtidigt lämnas frågan om beskattningsår 2024 i huvudsak okommenterad. Advokatsamfundet anser därför att förslaget i denna del, inom ramen för den fortsatta beredningen av lagstiftningsärendet, bör kompletteras med en analys av om den frivilliga retroaktiva tillämpningen även bör omfatta beskattningsår som börjar efter den 31 december 2023 eller om frågan bör hanteras på annat sätt, exempelvis genom omprövning eller en särskild lindrings-, avräknings- eller justeringsregel. Analysen bör särskilt behandla om

avsaknaden av en sådan möjlighet riskerar att medföra sådan dubbelbeskattning för 2024 som promemorian adresserar.

Vidare bör den föreslagna valmekanismen för retroaktiv tillämpning förtydligas. Enligt övergångsbestämmelsen ska den rapporterande enheten, ett samriskföretag och ett dotterföretag till ett samriskföretag, få välja att samtliga ska tillämpa lagen retroaktivt. I motiven anges dock att det är den rapporterande enheten som bör få begära retroaktiv tillämpning och att detta kan ske genom att den rapporterande enheten tillämpar en eller flera av de föreslagna reglerna vid beräkningarna i tilläggsskatterapporten. Det anges även att det inte bör ställas upp några särskilda krav på rapportering av valet.

Advokatsamfundet anser att en sådan ordning riskerar att skapa osäkerhet.

Advokatsamfundet har förståelse för att förslaget framåtriktat syftar till att placera skattskyldigheten på det företag som tilläggsskattebeloppet avser och därigenom minska risken för switch-off-effekter. Det bör dock inte utan vidare förutsättas att den skattemässiga kostnadsplaceringen alltid sammanfaller med delägarnas civilrättsliga eller kommersiella kostnadsfördelning.

Vid retroaktiv tillämpning kan valet innebära att skattskyldigheten för svensk nationell tilläggsskatt flyttas från en koncernenhet till samriskföretaget eller dess dotterföretag för ett beskattningsår där delägarna redan kan ha ingått aktieägaravtal, finansieringsarrangemang och andra kommersiella överenskommelser utan att beakta en sådan skattskyldighet. Kostnaden kan därmed indirekt komma att belasta även andra delägare i samriskföretaget som inte själva omfattas av Pelare II-regelverket eller som saknar inflytande över den rapporterande enhetens tilläggsskatterapportering.

Om valet i praktiken kan göras genom den rapporterande enhetens hantering av tilläggsskatterapporten, finns en risk för att kostnadsfördelningen mellan delägarna påverkas utan att detta uttryckligen godkänts av samriskföretaget eller övriga berörda delägare. Det bör därför klargöras hur valet ska göras, vem som är behörig att göra det, om valet är bindande och hur det ska dokumenteras.

Begränsad tidsfrist

Promemorian anger att ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag som väljer retroaktiv tillämpning för ett beskattningsår som motsvarar kalenderåret 2025 ska anmäla sig för registrering senast den 31 mars 2027 och lämna

tillägsskattedeklaration senast den 30 april 2027. Advokatsamfundet konstaterar att dessa frister infaller kort tid efter det föreslagna ikraftträdandet den 1 mars 2027.

Mot denna bakgrund, och eftersom den retroaktiva tillämpningen är frivillig, framstår det inte som nödvändigt att införa en särskild generell övergångsfrist.

Advokatsamfundet vill dock framhålla vikten av att den praktiska hanteringen inte begränsar möjligheten att använda den föreslagna valmöjligheten i de fall där en sådan tillämpning är motiverad. Det bör därför säkerställas att Skatteverket i god tid tillhandahåller tydlig vägledning om hur valet ska göras, hur registrering ska ske, liksom hur deklarationsskyldigheten ska fullgöras.

Det bör även klargöras hur deklarationsskyldigheten ska hanteras om en anmälan om registrering har gjorts inom föreskriven tid, men Skatteverkets registrering ännu inte har slutförts när deklarationen ska lämnas. Vid tillämpningen av den föreslagna sanktionslättningen bör hänsyn även kunna tas till den korta tiden mellan ikraftträdandet och de första registrerings- och deklarationsfristerna.

Notering avseende konsekvensanalysen

Promemorian uppskattar den ökade administrativa kostnaden till cirka en timme och strax under 800 kronor per samriskföretag. Samtidigt kan förslaget kräva juridisk analys, samordning mellan delägare, översyn av aktieägaravtal, bolagsrättsliga beslut, informationsutbyte med rapporterande enheter, granskning av tillägsskatterapporter, registrering, deklarationsarbete och kontakter med Skatteverket.

Den administrativa och civilrättsliga belastningen kan vara särskilt betydande vid retroaktiv tillämpning och när samriskföretaget har flera delägare, varav någon inte omfattas av Pelare II-regelverket. Advokatsamfundet vill därför framhålla att de faktiska administrativa, civilrättsliga och bolagsrättsliga kostnaderna i vissa fall kan komma att överstiga den schablonmässiga uppskattningen i promemorian.

I sammanhanget bör det också noteras att det inte är givet att förslaget i sig förenklar internationella investeringar genom samriskföretag. Kostnadsfördelningen mellan delägarna kan i praktiken behöva regleras avtalsvis, särskilt i förhållande till investerare som inte själva omfattas av Pelare II-regelverket.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander